

Sygn. akt IX W 133/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: stażysta Anna Sawicka

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 r. sprawy

J. N.

s. Z. i R. z d. C.

ur. (...) w L.

obwinionego o to, że:

w dniu 03 grudnia 2014r. w siedzibie Straży Miejskiej na ulicy (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 14.11.2014r. o godzinie 10:12 na ul. (...) przy ul. (...) w W.

- tj. za wykroczenie z art. 96§3 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego J. N.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **96§3 kw** skazuje go na **karę 400,- (czterysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 40,- (czterdzieści) złotych.**

Sygn. akt IX W 133/16

UZASADNIENIE

J. N. obwiniony został o to, że: w dniu 3 grudnia 2014 r., w siedzibie Straży Miejskiej na ulicy (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 14.11.2014r. o godzinie 10:12 na ul. (...) w W. tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw.

Obwiniony mieszka w S., deklaruje, iż utrzymuje się z oszczędności, jest żonaty, żona pracuje ale obwiniony twierdzi, iż nie wie ile zarabia.

W dniu 14 listopada 2014r ujawnione zostało przez Straż Miejską(...) popełnienie wykroczenia polegającego na przekroczeniu o 39 km/h dozwolonej prędkości jazdy przez kierującego pojazdem marki S. o numerze rejestracyjnym (...) na ul. (...) w W.. Wykroczenie to zarejestrowane zostało przez urządzenie pomiarowe do rejestracji prędkości pojazdów.

W dniu 18.11.2014r funkcjonariusz Straży Miejskiej(...)ustalił wC. E. P. iK., iż właścicielem pojazdu S. o numerze rejestracyjnym (...) jest J. N..

W związku z ujawnieniem wykroczenia z art. 92 a kw w dniu 21.11. 2014r wysłane zostało do obwinionego wezwanie do złożenia oświadczenia czy wyraża zgodę na przyjęcie mandatu karnego. W wypadku jeśli nie jest osobą która była sprawca przedmiotowego wykroczenia obwiniony, zgodnie z art. 78 ust 4,5 ustawy prawo o ruchu drogowym, wezwany został do wskazania w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma osoby, której powierzył pojazd ten do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Korespondencja została podjęta przez obwinionego w dniu 26.11.2014r. Ponownie wezwanie zostało wysłane 6.02.2015r. i odebrane w dniu 09.02.2015r. Na żadne z tych wezwań J. N. nie odpowiedział, nie stawiał się również na przesłuchanie w charakterze podejrzanego.

(dowody: wezwanie k. 5,7, zpo k. 6 i 8, wydruk z fotorejestratora k. 4, notatka urzędowa k.14)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż zgodnie z Konstytucją przysługuje mu prawo do obrony i nie odpowiadając na zapytania Straży Miejskiej realizował to prawo.

Sąd nie podzielił argumentacji obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie.

Bezspornym jest, iż obwiniony nie wskazał komu w oznaczonym czasie powierzył pojazd do kierowania lub używania.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie z art. 17 § 3 kpw i art. 129 ustawy Prawo o ruchu drogowym straże miejskie (gminne) posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dot. art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego straży miejskiej przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Nadane strażnikom w art. 129b ust. 3 pkt. 7 ustawy prawo o ruchu drogowym upoważnienia do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie należy postrzegać jako uprawnienie do podejmowania szczególnego rodzaju czynności wyjaśniającej, ukierunkowanej na wykrycie sprawcy wykroczenia drogowego, najczęściej ujawnionego i zarejestrowanego za pomocą odpowiedniego urządzenia technicznego. W przypadku niewskazania przez adresata żądania osoby, której powierzył pojazd, dochodzi do zaistnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw, które straż miejska (gminna) ujawnia właśnie w ramach prowadzonej czynności wyjaśniającej należącej do zakresu jej działania. W konsekwencji dochodzi co spełnienia określonego w art. 17 § 3 kpw warunku nabycia przez straż uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wyniesione wykroczenie. W obowiązującym stanie prawnym obowiązek wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania, wynika z art. 78 ust. 4 p.r.d. Wyłączenie odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw jest możliwe w sytuacji, gdy udzielenie odpowiedzi, komu został powierzony pojazd mogłaby narazić osobę najbliższą właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Natomiast możliwość narażenia na odpowiedzialność za wykroczenie nie wyłącza obowiązku właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania osoby najbliższej na żądanie właściwego organu, jeżeli dopuściła się ona wykroczenia, kierując powierzonym jej pojazdem lub go używając. Art. 96 § 3 kw. nie nakłada obowiązku "denuncjacji", ale sankcjonuje zachowanie

polegające na niewskazaniu na żądanie uprawnionego organu, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wskazanie na żądanie uprawnionego organu, komu właściciel lub posiadacz pojazdu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, nie przesądza jeszcze o ewentualnej odpowiedzialności wskazanej osoby za wykroczenie. Odmowa może jednak skutkować odpowiedzialnością właściciela lub posiadacza pojazdu za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw. (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt (...), uchwała siedmiu sędziów SN - zasada prawna w sprawie (...) z 30.09.2014 r , wyrok Trybunału Konstytucyjnego, z dnia 12 marca 2014 r.(...)).

Przepis art. 42 ust 2 Konstytucji RP stanowi, iż jednym z podstawowych praw z zakresu wymiaru sprawiedliwości jest prawo do obrony. Prawo to przysługuje we wszystkich stadiach postępowania karnego, a polega ono na możliwości przedstawiania przez podsądnego dowodów, świadków, a także posiadania obrońcy. W ocenie Sądu, obwiniony nie może powoływać się na wyżej opisane prawo albowiem na etapie wezwań Straży Miejskiej nie był nawet osobą podejrzaną. Wezwania te zostały skierowane do niego jako właściciela pojazdu z godnie z art. 78 ust 4 Prawa o ruchu drogowym.

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, w dniu 3 grudnia 2014 r., w siedzibie Straży Miejskiej na ulicy (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 14.11.2014r. o godzinie 10:12 na ul. (...) w W.. Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 96§3kw.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralności obwinionego.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 400 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obwiniony został obciążony zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 zł i opłatą w kwocie 40 zł.